Kirja wahhetähhed, ja nende ſelletus.

meſe ſõnna ette ja wiimſe ſõnna tahha need kriipſokeſed, et tähhendada, et need mitte temma enneſe, waid tõiſe ſõnnad on; nenda kui:

Issa kirjutab múlle: „poeg õppi! ſeſt ſe on rikkas, kes paljo õppind".

[] ehk () **Klamrid.** Kui úht ſõnna tõiſe ſõnna jure ſelletuſeks pánnakſe, ja tedda häddaſt ſinna tarwis ep olle: ſiis kirjutakſe tedda klamrite wahhele, ja tähhendakſe séllega, et luggedes tedda wõib úlleúppata; nenda kui:

Agga temma (Jeſus) läks úlles Jeruſalémma.

* **Tähhendaja** näitab, et ſeſt asjaſt ehk ſõnnaſt, kelle jures ta ſeiſab, allamal tähhenduſt antakſe, ja juhhatab ſélle peále.

* **Kustus.** Kui lauludes mõnnikõrd laulo wiſi wasto, úks e úlletäidab: ſiis kustutakſe ſedda árra; ja, et ſedda tehtud, antakſe ſelle kriipſokeſega (') mõista; nenda kui:

Mull' walmistaſid warraks.

— **Mõtleja.** Kus ſélle jonekeſega kirjas úht wahhet jätakſe, ſeál antakſe luggijale tähhenduſt, árraarwata, mähherdune ſe aſſi on, mis temma luggenud.

TÃƒÂ¤ieline ABD-Ramat, 1823, lk. 30